

Nr 156.

Af herr Liljedahl, om skrifvelse till Kungl. Maj:t angående utbyttande af fängelsestraff för värnpliktsvägran mot intagande å statens uppfostringsanstalt å Bona.

Årligen inträffar det i vårt land, att några unga män i värnpliktsåldern antingen af religiösa eller politiska skäl neka att fullgöra sin värnplikt. Vidhålles denna vägran, så blir följden fängelsestraff. Man våldför sig därmed utan tvifvel på den enskildes samvete i stället för att undersöka de omständigheter, under hvilka dessa värnpliktsvägrare vuxit upp, och sedan med pedagogiska och humana medel försöka upplysa deras samvete om den oerhörda skillnaden mellan att värna sitt eget land och öfverfalla ett aunat. Försvarskriget är lika heligt som anfallskriget är skändligt — det må sedan vara hur svårt som helst att begreppsmässigt fixera det ena och det andra.

Rättast torde vara att utbyta det nuvarande fängelsestraffet för värnpliktsvägran mot en verklig uppfostran vid statens uppfostringsanstalt å Bona.

På grund af hvad jag sålunda anfört hemställes,

det Riksdagen ville besluta att till Kungl. Maj:t ingå med en skrifvelse, att det täcktes Kungl. Maj:t utreda, huruvida ej det nuvarande fängelsestraffet för värnpliktsvägran kunde utbytas mot ett intagande å statens uppfostringsanstalt å Bona, samt för Riksdagen framlägga de förslag, hvartill en sådan utredning kan föranleda.

Stockholm den 26 januari 1912.

Ernst Liljedahl.
